

Arrest

**nr. 70 712 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 september 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 januari 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 januari 2009 dienden verzoekers een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2 Op 19 januari 2011 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ongegrond verklaard wordt. Deze beslissing werd betekend op 7 augustus 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 18/5/2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Redenen :

Zowel dhr P. M. als K. Z. halen medische redenen aan in hun machtiging tot verblijf ingediend dd Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft dhr P. M. lijdt aan een chronische pathologie die met de gepaste behandeling een goede prognose kent. Regelmatige opvolging en behandeling is aangewezen.

Wat betreft de behandelings-en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland, Armenië:

- Verwijzend naar een e-mail dd. 29/9/2010 van mevr. M. G. van het Ministerie van Volksgezondheid (Ministry of Health, MOH) in Armenië, met vragenlijst + antwoorden in bijlage : hieruit blijkt o.a. dat primaire gezondheidszorg beschikbaar is in Armenië en dat de nodige zorgen (inclusief opvolging en behandeling van verwikkelingen) beschikbaar zijn in Armenië. In dit document kan ook informatie teruggevonden worden over de toegankelijkheid van de medische zorgen in Armenië. Zo blijkt dat er 35 poliklinieken zijn in de hoofdstad.*
- Verwijzend naar lijsten van geregistreerde geneesmiddelen van het Scientific Centre of Drug and Medical Technology Expertise (SCDMTE) in Armenië, bekomen op 10/1/2011 via: hieruit blijkt dat de nodige medicatie geregistreerd zijn in Armenië en op voorschrift verkrijgbaar zijn.*

De arts-attaché concludeert dat zowel medicamenteuze behandeling als de nodige opvolging beschikbaar zijn in Armenië.

Betrokkene kan reizen: uit de beschikbare gegevens blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele instabiele medische toestand of een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen; er blijkt evenmin dat een hospitalisatie noodzakelijk bleek en/of dat de betrokkene momenteel gehospitaliseerd zou zijn.

Wat betreft K. Z.:

De arts concludeert dat de aangehaalde medicamenteuze behandeling beschikbaar is in Armenië. Primaire gezondheidszorg en de gespecialiseerde zorgen evenals de opvolging en behandeling van verwikkelingen zijn beschikbaar in Armenië.

Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland, Armenië: - Verwijzend naar een e-mail dd. 29/9/2010 van mevr. M. G. van het Ministerie van Volksgezondheid (Ministry of Health, MOH) in Armenië, met vragenlijst + antwoorden in bijlage : hieruit blijkt o.a. dat primaire gezondheidszorg beschikbaar is in Armenië en dat gespecialiseerde zorgen (inclusief opvolging en behandeling van verwikkelingen voor patiënten) beschikbaar zijn in Armenië. In dit document kan ook informatie teruggevonden worden over de toegankelijkheid van de medische zorgen in Armenië. Zo blijkt dat er 35 poliklinieken zijn in de hoofdstad.

- Verwijzend naar lijsten van geregistreerde geneesmiddelen van het Scientific Centre of Drug and Medical Technology Expertise (SCDMTE) in Armenië, bekomen op 10/1/2011 via <http://www.pharm.am/jurdocs2.php?pg=13&langid=2> : hieruit blijkt dat de nodige medicatie geregistreerd zijn in Armenië en op voorschrift verkrijgbaar zijn.

- Verwijzend naar de informatie dd. 12/1/2011, afkomstig uit de Armeense gouden gids : hieruit blijkt dat de behandeling van aandoeningen waar betrokkene aan lijdt beschikbaar is in Armenië (bekomen via http://www.yellowpages.am/en/yellow_pages/new).

Voorts blijkt niet uit de verslagen van de controle-arts dat betrokkenen arbeidsongeschikt zijn. Aldus zouden ze zelf een steentje kunnen bijdragen in de eventuele kosten van de nodige zorgen.

Derhalve

- 1) blijkt niet dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
- 2) blijkt niet dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel werpen verzoekers de schending op van de "wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991)".

Verzoekers betogen als volgt:

"Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt. Schending van de art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering.

De Dienst Vreemdelingenzaken geeft in zijn beslissing toe dat verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en de nodige opvolging beschikbaar zijn in Armenië.

We vinden in de ambtsberichten van de Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland terug over de gezondheidszorg dat het gratis is MAAR door gebrek aan fondsen niet in staat gebleken is de gezondheidszorg te hervormen en de bevolking gratis toegang tot de gezondheidszorg te bieden ondanks het feit dat artikel 38 van de Grondwet het voorziet dat iedere Armeniër recht heeft op gratis eerstelijns gezondheidszorg. Met als gevolg dat in de praktijk dat Armeniërs die niet over de nodige financiële middelen beschikken geen bezoek aan de dokter of aan de medische instellingen kunnen brengen.

Gezondheidszorg

"Geconfronteerd met een neergaande economie in de jaren negentig als gevolg van de ineenstorting van de Sovjet-Unie en met overtollig personeel in gezondheidszorginstellingen, is de Armeense overheid sinds haar onafhankelijkheid door gebrek aan fondsen niet in staat gebleken de gezondheidszorg te hervormen en de bevolking gratis toegang tot de gezondheidszorg te bieden. Volgens artikel 38 van de grondwet heeft iedere Armenier recht op gratis

eerstelijns gezondheidszorg, doch in veel situaties wordt voor snelle en doelmatige behandeling door het medische personeel geld gevraagd. In de praktijk betekent dit dat Armeniërs die medische hulp nodig hebben maar deze niet kunnen betalen geen artsen of medische instellingen zullen bezoeken met alle gevolgen van dien." (Ambtsbericht van de Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland over Armenië, 10.03.2008, pagina 19, bijlage 3)

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is. Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. In een tweede middel werpen verzoekers de schending op van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekers betogen als volgt:

"De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31).'

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'.

De Dienst Vreemdelingenzaken geeft in zijn beslissing toe dat verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en de nodige opvolging beschikbaar zijn in Armenië.

We vinden in de ambtsberichten van de Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland terug over de gezondheidszorg dat het gratis is MAAR door gebrek aan fondsen niet in staat gebleken is de gezondheidszorg te hervormen en de bevolking gratis toegang tot de gezondheidszorg te bieden ondanks het feit dat artikel 38 van de Grondwet het voorziet dat iedere Armeniër recht heeft op gratis eerstelijns gezondheidszorg. Met als gevolg dat in de praktijk dat Armeniërs die niet over de nodige financiële middelen beschikken geen bezoek aan de dokter of aan de medische instellingen kunnen brengen.

Gezondheidszorg

"Geconfronteerd met een neergaande economie in de jaren negentig als gevolg van de ineenstorting van de Sovjet-Unie en met overtollig personeel in gezondheidszorginstellingen, is de Armeense overheid sinds haar onafhankelijkheid door gebrek aan fondsen niet in staat gebleken de gezondheidszorg te hervormen en de bevolking gratis toegang tot de gezondheidszorg te bieden. Volgens artikel 38 van de grondwet heeft iedere Armeniër recht op gratis

eerstelijns gezondheidszorg, doch in veel situaties wordt voor snelle en doelmatige behandeling door het medische personeel geld gevraagd. In de praktijk betekent dit dat Armeniërs die medische hulp nodig hebben maar deze niet kunnen betalen geen artsen of medische instellingen zullen bezoeken met alle gevolgen van dien." (Ambtsbericht van de Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland over Armenië, 10.03.2008, pagina 19, bijlage 3)

De Dienst Vreemdelingenzaken houdt totaal geen rekening met het feit dat verzoeker geen toegang heeft tot de gezondheidszorg ongeacht dat er een grondwettelijk recht is om gratis gezondheidszorg te geven aan elke Armeniër.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken. Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.3 Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een eerste middel stellen verzoekers een schending voor van de uitdrukkelijke motiveringsplicht.

In een tweede middel stellen verzoekers een schending voor van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers stellen dat in de beslissing toegegeven wordt dat zij lijden aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor de fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt. Verzoekers verwijzen naar de ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland waarin gesteld zou worden dat door een gebrek aan fondsen de gezondheidszorg niet hervormd kan worden waardoor de bevolking een gratis toegang tot de gezondheidszorg geboden wordt.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de uiteindelijke appreciatie aangaande de medische toestand van verzoekers toekomt aan de ambtenaar-geneesheer. Dit blijkt overigens duidelijk uit artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.(.)' Verwerende partij heeft ook de eer te verwijzen naar de memorie van toelichting (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 34-36) waarin aangaande artikel 9ter van de Vreemdelingenwet het volgende te lezen is:

"In artikel 9ter, nieuw, van de wet, wordt omwille van de rechtszekerheid een bijzondere procedure gecreëerd voor vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt op zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf.

Het onderzoek van de vraag of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of verblijf gebeurt geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, en wordt geëvalueerd binnen de limieten van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De appreciatie overgelaten van de bovenvermelde elementen wordt een ambtenaar-geneesheer die een advies ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag.(.)"

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat uit het advies van de ambtenaar-geneesheer d.d. 12 januari 2011 blijkt dat de attesten die verzoekers zelf hadden voorgelegd bij hun aanvraag geanalyseerd en bestudeerd werden. Na een onderzoek van die attesten stelde de ambtenaar-geneesheer vast dat verzoekers lijden aan diabetes melitus type 2. Verder onderzocht de ambtenaar-geneesheer de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in Armenië en baseerde zich hiervoor op een e-mail van 29/09/2010 van mevr. M. G. van het Ministerie van Volksgezondheid, de lijsten van geregistreerde geneesmiddelen, waaruit blijkt dat de nodige medicamenten geregistreerd zijn in Armenië en te verkrijgen zijn op voorschrift.

De beslissing is overeenkomstig bovenvermelde bepalingen op dit advies gesteund en gaat daarenboven in op de toegankelijkheid van de medische zorgen. De beslissing geeft de determinerende motieven aan op grond waarvan deze werd genomen. De beslissing luidt hieromtrent als volgt:

"(.) Wat betreft dhr P. M. lijdt aan een chronische pathologie die met de gepaste behandeling een goede prognose kent. Regelmatige opvolging e behandeling is aangewezen.

Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland, Armenië(.)

De arts-attaché concludeert dat zowel de medicamenteuze behandeling als de nodige opvolging beschikbaar zijn in Armenië.

Betrokkene kan reizen: uit de beschikbare gegevens blijkt niet at er bij de betrokkene sprake is van een actuele instabiele medische toestand of een actuele strikte medische contraindicatie om te reizen: er blijkt evenmin dat een hospitalisatie noodzakelijk bleek en/of dat de betrokkene momenteel gehospitaliseerd zou zijn.

Wat betreft K. Z.:

De arts concludeert dat de aangehaalde medicamenteuze behandeling beschikbaar is in Armenië. Primaire gezondheidszorg en de gespecialiseerde zorgen evenals de opvolging en behandeling van verwikkelingen zijn beschikbaar in Armenië.

Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland, Armenië (...)

Voorts blijkt niet uit de verlagen van de controle-arts dat betrokkenen arbeidsongeschikt zijn. Aldus zouden ze zelf een steentje kunnen bijdragen in de eventuele kosten van den nodige zorgen.(.)'

Het is inderdaad zo dat de bestreden beslissing niet betwist dat verzoeker lijdt aan een ernstige ziekte, doch uit de motivering van de beslissing, die overigens strookt met de gegevens uit het administratieve dossier is er voor verzoekers geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland gezien de behandeling mogelijk is en toegankelijk.

Waar verzoekers bij hun verzoekschrift een ambtsbericht van het ministerie van Nederland d.d. 10.03.2008 bijvoegen, heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat er met de documenten die bijgevoegd worden bij het verzoekschrift geen rekening gehouden kan worden, daar verwerende partij enkel rekening kan houden met die elementen die haar ter kennis waren op het moment dat de beslissing genomen werd. Verwerende partij heeft de eer toe te voegen dat het ambtsbericht niet van die aard is om de appreciatie van de ambtenaar-geneesheer te niet te doen.

Het enkele feit dat verzoekers het niet eens zijn met de gevolgtrekkingen van de beslissing, maakt een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Verzoekers tonen geen schending aan van de motiveringsplicht. Ze tonen niet aan dat de beslissing gebaseerd werd op een verkeerde voorstelling van feiten. Evenmin slagen verzoekers er in de motivering voorzien in de beslissing te weerleggen.

Verzoekers maken niet aannemelijk dat de beslissing op onzorgvuldige wijze werd genomen. Het eerste en tweede middel zijn niet gegrond."

2.4. Gelet op hun onderlinge samenhang worden beide middelen samen behandeld.

2.5. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.6. Blijkens het administratief dossier hebben verzoekers het volgende aangebracht in hun in punt 1.1. bedoelde aanvraag: *"(...) De betrokkenen wensen hierbij een verblijfsvergunning te bekomen op basis van artikel 9 ter op basis van ernstige medische redenen. (...) Mevrouw K., lijdt aan verschillende ernstige pathologieën (...) waarvoor zij thans strikt medisch gevolgd wordt (...). In bijlage zend ik u de omstandige medische attesten ter zake. Ook de gezondheidstoestand van haar echtgenoot, de heer P. is labiel. Zonder een strikt geregelde medische follow-up en dagelijkse medicatie loopt hun leven reëel gevaar. (...) De medische terugval in de landen van de ex-Sovjet-Unie is een algemeen gekend gegeven. De ontstentenis aan de nodige medicatie is een feit. (www.ithaca.eu.org/html/coj/armenja links). Indien er al medicatie voorhanden zou zijn, wordt deze tegen woekerprijzen verkocht, vaak op een zwarte markt. Een terugkeer naar Armenië zou nefast zijn voor mijn cliënten daar de medicatie waaraan zij nu gewoon zijn, niet voorhanden is, inzonderheid de medicatie om diabetes te bestrijden. Zo de medicatie al voorhanden zou zijn, quod non, zouden mijn cliënten deze medische zorgen niet kunnen bekostigen. (...)"* Bij de aanvraag werd verschillende medische attesten gevoegd, waarin de aan-doeningen van verzoekers en de noodzakelijke geachte behandelingen omschreven staan.

2.7. De verwerende partij betwist niet dat de door verzoekers neergelegde medische attesten aantonen dat zij lijden aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor hun leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt. De verwerende partij komt aan de hand van de adviezen van de geneesheer-attaché van 12 januari 2011, die aan verzoekers betekend werden en die zich tevens in het administratief dossier bevinden, tot de conclusie dat verzoeker " (...) aan een chronische pathologie (lijdt) die met de gepaste behandeling een goede prognose kent" en komt verwijzend naar gedetailleerde informatie die zich in het administratief dossier bevindt tot de conclusie dat de behandelingen- en opvolgingsmogelijkheden voor verzoekers pathologie in Armenië beschikbaar zijn. Met betrekking tot verzoekster komt de verwerende partij met verwijzing tot dezelfde gedetailleerde informatie tot de conclusie dat de *"aangehaalde medicamenteuze behandeling beschikbaar is in Armenië. Primaire gezondheidszorg en de gespecialiseerde zorgen evenals de opvolging en behandeling van verwikkelingen zijn beschikbaar in Armenië."* De verwerende partij komt dan na de vaststelling dat verzoekers niet arbeidsongeschikt zijn en aldus een steentje kunnen bijdragen in de eventuele kosten van de nodige zorgen finaal tot de conclusie: *"Derhalve blijkt niet dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of blijkt niet dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."*

2.8. Verzoekers verwijzen naar informatie opgenomen in een *"Ambtsbericht van de Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland over Armenië"* van 10 maart 2008 waaruit blijkt dat de Armeense bevolking geen gratis toegang heeft tot de gezondheidszorg en dat Armeniërs die medische hulp nodig hebben maar deze niet kunnen betalen geen artsen of medische instelling zullen bezoeken en

concluderen: *“De Dienst Vreemdelingenzaken houdt totaal geen rekening met het feit dat verzoeker (sic) geen toegang heeft tot de gezondheidszorg.”* Dienaangaande dient de Raad op te merken dat de bestreden beslissing vaststelt dat nergens uit blijkt dat verzoekers arbeidsongeschikt zouden zijn en op grond hiervan concludeert : *“Aldus zouden ze zelf een steentje kunnen bijdragen in de eventuele kosten van de nodige zorgen.”* Verzoekers betwisten voormelde vaststelling en conclusie niet en beperken er zich toe (indirect) te poneren dat ze de benodigde hulp niet kunnen betalen. Met een dergelijk bloot betoog ondersteund door een algemene verwijzing naar het hierboven vermelde Ambtsbericht van 10 maart 2008, kunnen verzoekers de motivering van de bestreden beslissing niet onderuit halen. Voor zover verzoekers verwachten dat de verwerende partij ambtshalve diende te motiveren omtrent het hierboven vermelde Ambtsbericht van 10 maart 2008, aangezien verzoekers deze informatie blijkens het administratief dossier niet gevoegd hadden bij hun in punt 1.1. bedoelde aanvraag, dient de Raad op te merken dat verzoekers niet aantonen dat een Ambtsbericht van 10 maart 2008 nog relevant is voor een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen waarover beslist werd op 19 januari 2011 en dat alleszins niet kan ingezien worden waarom de verwerende partij daaromtrent diende te motiveren indien ze vaststelt dat verzoekers niet arbeidsongeschikt zijn en op grond hiervan concludeert: *“Aldus zouden ze zelf een steentje kunnen bijdragen in de eventuele kosten van de nodige zorgen.”*

2.9. Waar verzoekers aanvoeren dat de verwerende partij hen *“direct en persoonlijk”* om inlichtingen had moeten vragen en zij in de gelegenheid moesten gesteld worden om stukken over te leggen, wijst de Raad erop dat volgens de rechtspraak van de Raad van State de hoorplicht inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (RvS 23 mei 2001, nr. 95 805; Zie ook I. OPDEBEEK, *“De Hoorplicht”*, in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur, Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 2006, p. 235-278). De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris om de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond te verklaren, kan niet als een dergelijke maatregel worden gezien. Deze beslissing vloeit immers voort uit de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en is niet gestoeld op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling zoals begrepen in het voornoemd beginsel van behoorlijk bestuur. Het komt de vreemdeling die een aanvraag indient op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet toe om zelf zorgvuldig te zijn bij het opstellen van de aanvraag en hierin zijn persoonlijke situatie, die van belang kan zijn bij het beoordelen van de aanvraag, toe te lichten en te ondersteunen met de nodige stukken.

Het eerste en tweede middel zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA